

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Philosophistæ Seu Excerpta Pauca Ex Multis Libris, Thesibus, Dictatis Theologicis

[S.l.], [ca. 1692]

1689. Collegium Massiliense sub P. Beon.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39173

I I I.
PARS.

grave ex parte materiæ & subjecti, quamvis possit non esse grave per contemptum gravis indignationis Dei, quod convenit soli peccato mortali.

Dic 3. Quodlibet peccatum Philosophicum est minus quocumque peccato veniali Theologico.

Probat. Peccato Philosophico offenditur creatura tantum. Peccato Theologico veniali offenditur Deus. Atqui plus est offendere Deum etiam in minimis, quam offendere creaturas vel numero infinitas in maximis: quia dignitas Dei superans infinitè creaturas omnes communicat peccato Theologico gravitatem incomparabiliter majorem eâ, quæ communicatur à dignitate creata peccato Philosophica. Ergo &c.

Objicies. Sequeretur peccatum veniale Theologicum mereri pœnam æternam in duratione: quia cum peccatum Philosophicum posset semper dari gravius & gravius ideòque merens pœnam diuturniorem in infinitum; nisi peccatum veniale Theologicum mereatur pœnam æternam, dari posset peccatum Philosophicum dignum majori pœna quam esset pœna debita peccato veniali Theologico; cum tamen peccatum majus sit dignum majori pœna.

Respondeo peccatum theologicum veniale mereri pœnam æternam levem, ut probat objectio; quamvis tamen ratione amicitiae postulet ut non ita puniatur in amico.

Respondeo 2. dici posse deberi tantum pœnam finitam in duratione peccato veniali Theologico. Ex quo sequitur aliquod peccatum Philosophicum dignum fore majori pœna quam sit ea quæ debetur alicui veniali Theologico: quia quando peccata sunt diversi ordinis, quantitas pœnæ non debet inferre quantitatem peccati.

COLLEGIUM MASSILIENSE.

1689.

*Institutiis fundatisque ære publico apud Massiliam
tribus Lectionibus Theologicis in gratiam Jesuitarum,
trans-*

transactioque foundationis instrumento inter ipsos & ur-
 bicum Magistratum die Octobris XIII. an. 1689. ILLI. PARS.
 delectus est P. Beon, qui mense proximè sequenti pu-
 blicas Lectiones auspicaretur, insignis videlicet Phi-
 losophista, qui nihil prius habuit, quàm ut infausto
 peccati Philosophici dogmate Discipulorum animos im-
 bueret, nec illo quidem aut ullis involucris impedito,
 aut ullâ suppositione impossibili temperato, aut ad so-
 lam possibilem hypothesim redactò; sed quod actu detur
 in aliquibus hominibus, puta pueris, rudibus, silvi-
 colis, Barbaris &c. in aliis verò possit contingere ex
 multiplici capite. Hæc sunt genuina sinceri Philoso-
 phista verba ex Dictatis eodem anno scriptis fideliter
 excerpta.

Ex Tract. P. Beon De Peccatis, Disp. De Peccato
 formali.

Dico primò. In omni peccato etiam materiali re-
 peritur offensa Dei, quæ in eo est, quòd fiat actio
 displicens Deo; quæ offensa si advertitur, evadit
 formalis. Hic jam quæritur, utrum aliquando offen-
 sa non fiat formalis, seu utrum detur de facto ali-
 quando peccatum Philosophicum, hoc est actus pra-
 vus & de se displicens Deo; ita tamen ut displicentia
 ignoretur; sive quia ignoratur Deus, sive quia ig-
 noratur quòd peccatum ei displiceat, sive denique
 quòd non attendatur & ipsa displicentia. Quocirca
 alii alia respondent. Ego dico posse contingere ex
 duplici illo capite ut non evadat offensa formalis,
 fiatque tantùm peccatum Philosophicum non per-
 tingens ad malitiam Theologici.

2. Inter Christianos adultos reipsa non dari Philo-
 sophicum tantùm; non esse tamen cur negetur dari
 in aliquibus hominibus, puta pueris, rudibus, sil-
 vicolis, barbaris &c.

COLLEGIUM CAMBERIENSE.

Anno 1690. quidam Theologia Professor in Cambe-
 riensi 1690.1